

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 395. Usque Ad Annum 428

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117794

§. 13. Epistolæ S. Augustini ad Hesichium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66042](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66042)

Etiamsi maximum operum ejus nume- ^{Sæculum V.}
 rum possideamus, aliqua tamen deside- ^{A. C. 419.}
 rantur. (*) Ecclesia Sanctæ Eustochium ^{Prof. Chron.}
 quoque memoriam agit 28. Sept. eamque ^{an. 421.}
 illa die anno 419. diem clausisse, conje- ^{v. Baron. an.}
 ctura est. Hæc erat S. Paulæ filia, natu ^{420.}
 tertia, quæ, semper virgo, Matrem, dum ^{Sup. XVIII}
 Sæculum relinqueret, secuta, nunquam ^{S. 21.}
 ab ea avulsa est. Bethlehem Monaste-
 rio quinquaginta Virginum præerat. Pau-
 la junior, cujus S. Hieronymus in eadem ^{Pall. Laus.}
 epistola meminit, Neptis erat Sanctæ Eu-
 stochium, fratris ejus Toxotii filia.

Superius diximus, Albinam, Pinianum,
 & juniorem Melaniam, sponsam ejus, in ^{Sup. lib.}
 Palæstina habitasse, ubi in Pelagium of- ^{XXIII.}
 fenderant, atque ad fidem Catholicam re- ^{S. 52.}
 duci posse speraverant.

§. XIII.

Epistolæ S. Augustini ad Hesychium.

Hoc anno 419. Monaxio, & Plintha Con- ^{Marcell.}
 sulibus, in Palæstina multæ urbes, & ^{Chro. an.}
 pagi terræ motu solo æquati. Dominus ^{419.}
 noster JESUS CHRISTUS super montem oli-
 varum

(*) Hier hat der Uebersetzer eine lange An-
 merkung über, oder vielmehr wider den H. Hiero-
 nymus aus andrer Leute Arbeit abgeschrieben. Zum
 Exempel aus dem Cave. Man weiß wohl, wer der
 H. Hieronymus ist, aber diesen sollen Uebersetzer
 kenne man nicht.

Sæculum V. varum in nube apparuit. Gentiles in ve
 A.C. 419. stibus suis coruscare cruces viderunt.

Multi ex diversis nationibus converſi
 Baptismo abluti sunt. Anno superiori
 Id. an. 418. 418. die Veneris, 19. Julii circa horam
 Chr. Pasch. octavam, id est, secunda post meridiem
 eod. Philost. Ecclipsis mortales terruit; adeo Sol ob
 XII. c. 8. scuratus, ut stellæ conspicerentur. Ec
 clipsin terræ siccitas, & hanc pestis secu
 ta, qua ingens hominum, brutorumque
 multitudo contabuit. Durante Ecclipsi
 splendor, coni figuram referens, in cœlo
 visus, quem aliqui imperiti Cometam pu
 tarunt; quatuor mensibus, a media æsta
 te usque ad exitum autumnii insolitum
 hoc lumen conspicuum fuit; creditum,
 feralem fulgorem secuturas calamitates
 portendisse, quibus terræ motus anni 419
 accensebatur; dum terra commoveba
 tur, ignis cadebat de Cœlo, nemini no
 xius, quippe superveniente ex transversò
 ventus validus flammam in mare deve
 xit, quam aliquamdiu super fluctus ad
 huc fulgere attoniti mortales conspex
 erunt.

Non nullis tot prodigia fidem fece
 runt, finem Mundi haud procul abesse,
 & Hesychius, Episcopus Salonæ in Dalma
 tia hac super re ad S. Augustinum scripsit,
 plures textus Prophetarum ad secundum
 Jesu Christi adventum trahens. S. Au
 gustinus, Hesychium responsiones in S.
 Hiero-

Hieronymi expositionibus inventurum, ^{Sæculum V.}
 dicit, & addit: *existimo has Prophetias,* ^{A. C. 419.}
 & *præsertim Danielis Hebdomadas,* ^{S. Augusti-}
de ^{nus.}
tempore præterito accipiendas; nam tem-
pus ultimi Jesu Christi adventus definire ^{Ep. 197.}
non ausim, nec credo, illud ab aliquo Pro- ^{al. 78.}
phetarum fuisse satis designatum, sed illis
ipsius Domini verbis inhæreo: non est ve- ^{Act. 1. 7.}
strum, nosse tempora, vel momenta, quæ
Pater posuit in sua potestate. Præterea ^{ep. 197.}
constat ex Jesu Christi verbis, ante finem ^{Matth. 24.}
Mundi Evangelium in universo orbe præ- ^{14.}
dicandum; () sed hoc scire non possumus,*
quot hodie sint populi, quibus necdum præ-
dicatum fuerit, & multo minus, quantum
temporis, postquam prædicatio ad omnes
pervenerit, sit superfuturum. Finem scri-
bendi facit his verbis: mallem quidem
ista, quæ ex me interrogas, scire, quam
ignorare, sed quia certitudinem invenire
non potui, ignorantiam meam fateri, quam
falsam scientiam jactare satius est. Ita
S. Augustinus, sexaginta quinque annos
natus, loquebatur.

Hesychius respondit; verum quidem ^{ep. 198.}
 esse, ultimi adventus Jesu Christi diem, ^{al. 79.}
 nec etiam annum sciri posse, sed ex Signis,
 quæ Christus prædixit, posse cognosci,
 propin-

(*) Et prædicabitur hoc Evangelium Regni in
 universo orbe, in testimonium omnibus Gentibus,
 & tunc veniet consummatio.

- Sæculum V. propinquum esse, dicitque plura eorum
 A.C. 419. jam extitisse. Tanquam factum exploratæ certitudinis affert, ex quo Imperatores Christianam Religionem suscepissent, majores, promptioresque Prædicationis fuisse progressus. S. Augustinus secundo respondit proluxa epistola, in qua quæstionem de fine Mundi solide pertinetat. Probat, nihil hac in re nostra interesse, nisi ut ultima vitæ nostræ die accipiendum Dominum parati simus, utpote in fine Mundi judicandi secundum meritum, quo ex hac vita migraverimus. *Ep. 199. al. 80.*
- n. 6.* tetur, nobis ultimam horam instare, iuxta verba S. Joannis; sed affirmat, per hanc horam plura Sæcula significari, & notat, jam a Jesu Christi Nativitate circiter 420. annos fluxisse. Constanter defendit, Hebdomadas Danielis cum maiori parte Interpretum de primo adventu debere intelligi, atque in sermonibus Jesu Christi de ultimo suo Adventu, ea, quæ ad ruinam Jerosolymæ pertinent, discernenda esse ab illis, quæ finem Mundi respiciunt. Etiam si pleraque prodigia, & mala, quæ Christus prædixit, evenisse videamus, tamen judicari non posse antequam ultima sint, cum his majora nobis possint accidere. In Africa infinitum Barbarorum esse numerum, quibus Evangelium necdum prædicatum, quod ex eorum mancipiis, quæ inde adducuntur, demonstratur.

straretur. Eorum aliquos in Romano-Saeculum V.
 rum vicinia, sed valde exiguo numero, A. C. 419.
 ante paucos annos fuisse conversos. Tar-
 dem nihil securum magis, quam vigila-
 re, & orare, non ideo solum, quod incerta
 sit vita nostra, sed etiam quod nescia-
 mus, quando venturus sit Dominus. Econ-
 tra, si credamus, cito venturum, timen-
 dum, ne, si revera venire tardet, illi, qui
 se hallucinatos videbunt, in fide vacil-
 lent, & scandalizati sibi imaginentur, nun-
 quam venturum. Id quoque cavendum,
 ne Infidelibus ansam præbeamus, credu-
 litatem nostram traducendi.

L. 13.

§. XIV.

*Locutiones. Quæstiones in Scriptu-
ram.*

Interim S. Augustinus opuscula duo in *II. Retract.*
 Sacram Scripturam inchoavit, quæ non *cap. 54. 55.*
 absolvit, aliis negotiis, magis necessariis, *to. 3.*
 supervenientibus. Primum, Locutiones
 sunt, seu modi loquendi Græci, aut He-
 braici, quæ legentem morantur, & occa-
 sionem dant, ibi, ubi nulla sunt, Mysteria
 investigandi. Simul dictabat quæstiones
 in eosdem libros, nempe objectiones, sibi
 in mentem venientes, quas non nunquam
 tantum proponit; at plerumque princi-
 pia, illis solvendis apta, tradit, & sensui
 litterali immoratur. Hæc opera non ul-
Hist. Eccles. Tom. V. Ecce tra